

INVENTARISATIE NOORDKANT II 1980

Voor de inventarisatie in het voorjaar van 1980 werd de noordkant van het Amsterdamse bos in twee delen verdeeld.

De zuidgrens van de gehele noordkant wordt gevormd door de Roeibaan terwijl het Nieuwe Meer de noordgrens is. Noordkant I (niet geïnventariseerd): noordoostelijke begrenzing: Jachthaven bos en Veba parkeerterrein; westgrens: Koenenbos en Eerste bos.

Noordkant II: begrenzing: zie kaartje.

De belangrijkste onderdelen van het gebied zijn de Oeverlanden van het Nieuwe Meer, de weilanden van de boerderij Meerzicht, het Oeverpark, het Middelste en het Laatste bos. (een algemene landschapsbeschrijving van deze en andere delen van het Bos met hun vogelstand geeft Frieswijk (1968).

Noordkant II werd onderzocht door Kees Hazevoet, Annie Arntzen en Steven Schoevaart. Verder werden losse gegevens uit de waarnemingenrubriek van het V.W.G. Mededelingenblad (18de jaargang) gehaald.

Inventarisatiedata: (tenzij anders vermeld betreft het hier ochtendinventarisaties van één uur vóór tot ongeveer 4 uur na zonsopgang) 10 maart (KH, SS); 24 maart (AA, KH, SS); 31 maart (AA, KH, SS); 9 april (SS: 's middags); 12 april (AA; alleen merels en zanglijsters); 14 april (KH, SS); 25 april (AA, KH); 5 mei (AA, KH); 13 mei (AA); 16 mei (AA, KH); 18 mei (KH, SS (rallentocht)); 24 mei (SS); 27 mei (AA); 29 mei (KH, SS) (rallentocht); 4 juni (AA, KH, SS); 9 juni (AA); 13 juni (KH, SS); 27 juni (KH, SS).

Er zijn dus 14 lange en 4 kortere tochten gehouden, naast natuurlijk de nodige "losse" excursies.

Alle soorten zijn gekarteerd volgens de karteringsmethode.

Resultaten per soort (uitgewerkt door AA, KH, SS; tekst SS)

FUUT: 15-16 broedparen.

Deze soort gaat het aan de Noordkant duidelijk voor de wind. In het begin van de jaren zeventig is een gelijdelijke steiging van het aantal broedparen begonnen, die nog niet geëindigd lijkt (Kraak 1976; Kraak 1979).

Vooraf het Oeverpark is bij de Fuut erg in trek. Dit jaar zaten daar negen tot tien paar waarvan zeker zes paar in de sloot met de woonbootjes.

Er blijkt een duidelijke relatie te bestaan tussen de Fuut en de Meerkoet wat betreft de keuze van de nestelplaats.

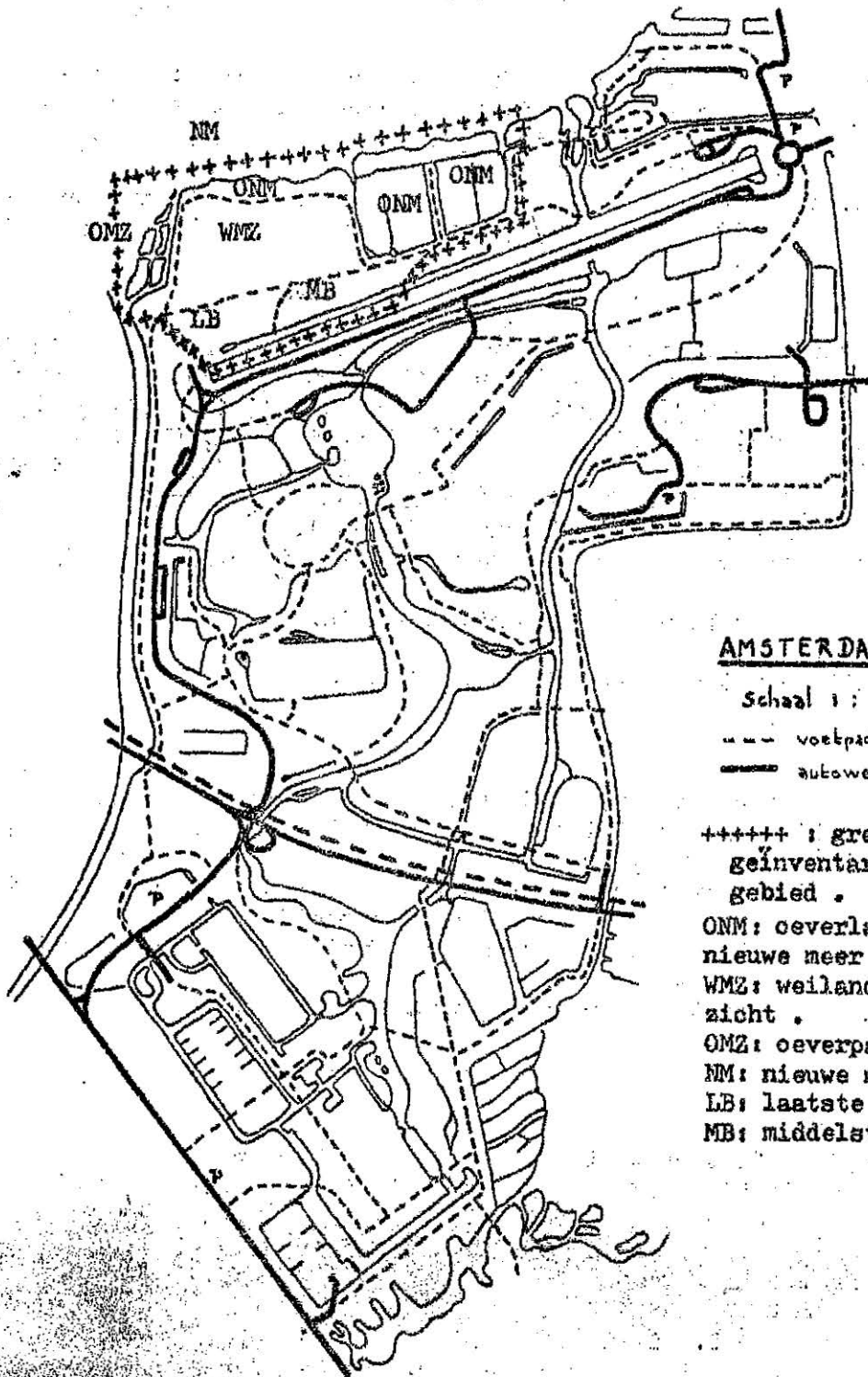
Dit wordt bij laatstgenoemde soort verder uitgewerkt.

WILDE EEND: niet geteld.

ZOMERTALING: 1-2 territoria.

Voor het eerst sinds 1973 (één territoria) had deze, sterk bedreigde, zwemendensoor, weer één en waarschijnlijk zelfs twee territoria in het Amsterdamse Bos (en wel) op de weilanden van boerderij Meerzicht.

Dit fraaie eendje is in ons land vooral de laatste tien jaar sterk in aantal achteruitgegaan. Bijvoorbeeld in Noord-Holland behoorden het Noordzoekkanaal daalde het aantal paren van tenminste 750 in 1970 tot nog slechts 120-132 in 1977, een achteruitgang van ongeveer 80%. Dit is vooral te wijten aan het veranderde agrarische gebruik van de weidegebieden, gecombineerd met een forse grondwaterverlaging (Koning en Zomerdijk 1979; Teixeira 1979). We kunnen dus concluderen, dat het aan te bevelen is om de waterstand in het poldertje Meerzicht, komend voorjaar, minstens op hetzelfde peil te houden als afgelopen jaar.

AMSTERDAMSE BOS

Schaal 1 : 26.000

--- voetpad / rijwielpad
 ——— autoweg

+++++ : grens van het
 geïnventariseerde
 gebied .

ONM : oeverlanden v.h.
 nieuwe meer .

WMZ : weilanden Meer-
 zicht .

OMZ : oeverpark .

NM : nieuwe meer .

LB : laatste bos .

MB : middelste bos .

SLOBEEND: 4-6 territoria.

Overeenkomstig met de toename elders neemt de slobeend nog steeds toe.

Dit gebeurt in heel Noordwest Europa. (Teixeira 1979).

Hoge grondwaterstanden, dit in verband met de wijze van voedselzoeken, zijn ook voor deze soort van belang. (Teixeira 1979).

KUIFEEND: minimaal 10 territoria.

Na de eerste broedgevallen (drie) in 1970 (Van Drooge 1971) stijgt het aantal territoriumhoudende kuifeenden aan de Noordkant nog steeds. Deze tendens is ook elders in Nederland merkbaar (geweest). (Teixeira 1979).

Gezien de inventarisatie-moeilijkheden (Toletal 1979) gaan we komend voorjaar extra aandacht aan deze soort schenken.

TORENVALK: 1 broedgeval.

In een voor deze soort opgehangen nestkast broedde een paartje.

De vogels werden in april baltsond bij de kast gezien.

Bij de controle op 16 mei bleek er een spinnenweb voor de opening te zitten en was er geen spoor van eieren.

Op 4 augustus werden er echter in de kast enkele jongen van ongeveer $2\frac{1}{2}$ week oud gevoerd door een oude valk. Dit betekent dat er ongeveer eind juni/begin juli toch eieren gelegd zijn, hetgeen vrij laat is voor de torenvalken in Amsterdam en omgeving (mededeling Joop Buker).

FAZANT : De aantallen van deze langstaartige sierkip hebben we niet bijgehouden.

WATERRAL : 0 territoria.

Konden we in 1977 met pijn en moeite nog één territorium vaststellen van deze ral (Schoevaart en Wieringa 1978), in de daaropvolgende jaren, en zo ook dit jaar, gaat het er steeds meer op lijken dat de Oeverlanden ongeschikt zijn geworden voor waterrallen ('s winters zijn er overigens wel meestal exemplaren aanwezig).

Zoals in het overzicht van de inventarisatiedata al vermeld staat zijn er twee, speciaal op rallen gerichte, tochten gehouden. Hierop is met behulp van bandopnames van grammfoonplaten met rallengeluiden gepoogd deze geheimzinnige vogels op te sporen.

Hierbij hebben wij de aanbevelingen die Kroon (1976) voor waterrallen doet, namelijk alleen met de soortroep inventariseren om het verstoringsgevaar te minimaliseren, ter harte genomen.

WATERHOEN: niet geteld.

We vonden in totaal slechts drie nesten. Dit aantal is natuurlijk te laag, maar omdat delen van het gebied nogal onoverzichtelijk zijn en het waterhoen zeer verborgen kan broeden hebben wij waarschijnlijk veel nesten gemist.

We willen hier het komend voorjaar beter op letten, temeer daar er in de kennis over deze algemene soort, nog heel wat vraagtekens en hiaten aanwezig zijn. (Glutz 1973).

MEERKOET: minimaal 10 territoria (bevestigd door nestvondsten)

Voor deze soort geldt hetzelfde als voor het waterhoen, namelijk dat de hoeveelheid broedgevallen zeker hoger ligt dan het gevonden aantal.

Van de tien ontdekte nesten lagen er acht dicht, tot zeer dicht bij futennesten. De afstand variëerde tussen acht meter (één nest) en minder dan één meter (zeven nesten). Dit verschijnsel dat in het Bos al langer wordt waargenomen, treedt niet toevallig op. Dat Futen de nabijheid van meerkoetennesten opzoeken is niet onbekend (Glutz 1973). Omgekeerd schijnen Meerkoeten weer de nabijheid van andere soorten, zoals Roerdompen en bruine Kiekendieven, te zoeken (Glutz 1973). Kop (persoonlijke mededeling in v.d.Vlies, et al, 1974) echter, vermoedt dat de meerkoet veelal het kopulatieneest van Futen gebruikt om zijn eigen nest op te grondvesten, terwijl de Futen in de onmiddellijke nabijheid hiervan hun definitieve nest bouwen.

Zoals men begrijpt is het bovenstaande voor ons reden om hier extra aandacht aan te gaan besteden.

Scholekster: 12-15 territoria (allemaal op de weilanden Meerzicht).

Kievit : minimaal 26 territoria op de weilanden Meerzicht;
8 territoria op de Oeverlanden.

Grutto : 9-11 territoria op de weilanden Meerzicht.

Tureluur : 2 territoria op de weilanden Meerzicht;
1 territorium op de Oeverlanden.

Deze vier weide-vogelsoorten zijn ten opzichte van 1974 (Hartog 1975), of wel op hetzelfde peil gebleven (tureluur) of wel vrij sterk in aantal gestegen (de andere drie).

Dit zou erop kunnen duiden dat deze soorten van de hogere grondwaterstand hebben geprofiteerd. Weidevogels zijn namelijk zeer gevoelig voor het gevoerde agrarische beleid en een hoge grondwaterstand is in hun voordeel. (Glutz 1975 en 1977).

Holenduif : 1-2 territoria.

Deze kleine duivensoort lijkt in het Bos weer wat over het dieptepunt heen, dat bereikt werd na een sterke afname in de jaren zestig. Glutz (1980) noemt als mogelijke oorzaken voor deze achteruitgang, die in heel Europa plaatsvond, het gebruik van gechlloreerde koolwaterstoffen voor waaizaadontsmetting en misschien de invloed van klimaatschommelingen die het begin en de duur van de broedtijd en de wintersterfte kunnen beïnvloeden.

Aan de Noordkant blijft het bestand nu vrij stabiel op ongeveer vier paar. Elders in het Bos vinden regelmatig broedgevallen plaats in voor Bosuilen opgehangen nestkasten. Dit gebeurt dan nadat de Bosuilen hun jongen hebben grootgebracht. In het Koenenbos of het Tribunebos (al naar gelang de weersomstandigheden?) bevindt zich al zeer lang een slaapplek waar deze soort gemengd met Houtduiven overnacht. Hier worden soms wel 130 exemplaren geteld.

Houtduif : niet geteld.

Koekoek : twee tot drie ^{♂♂} en zeker twee ^{♀♀} (grijze fase) aanwezig. Tevens werd op 24 mei een [♀] van de ^{♂♂} rossige fase gezien. Zij werd naderhand niet meer waargenomen.

Bosuil : één broedpoging.

In een, speciaal voor deze soort opgehangen, nestkast, lagen op 2 april twee bebroede eieren. Op 16 mei bleken deze echter verdwenen en zat er een Holenduif met zijn nest voor in de plaats (Ad Hartog, Joop Buker, SS).

Het is overigens een normale situatie dat een paartje Bosuilen niet elk jaar jongen groot brengt. (mededeling Joop Buker; (Glutz 1980).

Ransuil : 0-1 territorium.

Bij een Eksternest in de Oeverlanden hebben tot begin april twee ransuilen gezeten. Later bleek, bij controle van het nest, dat de uilen verdwenen waren. Mogelijkerwijs hebben ze ergens in de buurt nog gebroed, gezien de waarneming van een jagend exemplaar op 29 mei om 24.00 uur.

Groene Specht : 0-1 territorium.

De Groene Specht is nog niet zeker als broedvogel in het Amsterdamse Bos vastgesteld. Er zijn echter waarnemingen die het aannemelijk maken, dat de soort er wel degelijk broedt of heeft gebroed zoals op 1 juli 1976 een langdurig alarmerend exemplaar (alarmerend voor Juvenielen?); op 20 augustus 1977 een oude en een (waarschijnlijk) jonge vogel, die bedelgedrag vertoonde.

Maar uiteindelijk is het ook dit jaar weer niet gelukt om van deze Specht een nest vast te stellen of eventuele jongen waar te nemen. En dit ondanks langdurige en regelmatige "Zang" en zelfs op 31 maart een roffelend exemplaar in het gezelschap van een tweede vogel. (Dit was overigens bij de Kerspruim dus op de grens van ons gebied). Glutz (1980) vermeldt hierover: "Trommeln ist sehr selten und findet nur in unmittelbarer Nähe der Bruthöhle statt".

Grote Bonte Specht : 2 territoria (+ 1 op de grens, namelijk noordwesthoek Koenenbos).

Kleine Bonte Specht : 1 territorium (op de grens, namelijk noordwesthoek Koenenbos)

Het paartje Kleine Bonte Spechten, dat hier op aanzienlijke hoogte (= 15 meter) in een zijtak van een populier een nestholte uithakte, werd op 14 april verjaagd door twee Grote Bonte Spechten. Onder voortdurende aanval van het ♂ en ♀ "minor" hakte het paartje "major" het nest verder uit en hebben het zelf gebruikt. De Kleine Bonte Spechten zijn, toen hun verdediging geen resultaat bleek op te leveren, verdwenen. Glutz (1980) noemt de Grote Bonte de "Hauptfeind" van de Kleine Bonte en dit dan natuurlijk met betrekking tot de broedholten.

Boerenzwaluw : 2 territoria.

Op twee plaatsen werden Boerenzwaluwen waargenomen die met nestmateriaal onder een brug verdwenen en wel bij brug 500, tussen het Middelste en het Laatste bos en bij een brug op het Oeverpark.

Bij boerderij Meerzicht hebben we geen sporen van eventuele boerenzwaluwen-bewoningaangetroffen.

Gele Kwikstaart : 0 territoria.

Alleen waarnemingen van doortrekkende exemplaren, zoals bijvoorbeeld op 5 mei 2 ♂♂ en 2 ♀♀ fourageren tussen koeien, op de Weilanden van Meerzicht.

Het lijkt erop dat deze soort, die in heel Nederland hard achteruit gaat, als broedvogel van de Noordkant verdwenen is.

Het laatste territorium werd in 1967 vastgesteld.

Winterkoning : 32 territoria.

Heggenus : 10 territoria.

Roodborst : 2 territoria.

Voor oudere Noordkantgegevens van deze soorten verwijs ik naar Frieswijk, et al. (1965).

Nachtegaal : 0-1 territorium.

Van ongeveer 20 mei tot 4 juni zong een 6 op het Oeverpark.

Dit was, voorzover mij bekend, de enige waarneming ten noorden van de Roeibaan in 1980.

Bezien we de kaartjes bij Buker (1980) dan blijkt het aantal nachtegalen aan de Noordkant van jaar tot jaar nogal te verschillen. We zien ook dat in het door ons geïnventariseerde gedeelte, in het verleden, alleen op de grens nachtegalen voorkwamen, namelijk direct ten zuiden van het Oeverpark.

Merel : 24-26 territoria.

Zanglijster : 3-4 territoria.

Het lijkt erop dat deze soorten in aantal achteruit zijn gegaan.

Sprinkhaanrietzanger (S.R.Z.) : 0-1 territoria.

Rietzanger (R.Z.) : 8-10 territoria.

Bosrietzanger (B.R.Z.) : 4 territoria.

Kleine Karakiet (K.K.) : 22-27 territoria.

Ter vergelijking geef ik hierbij in een tabel de aantallen territoria die tijdens eerdere inventarisaties in dit deel van de Noordkant zijn gevonden. (gegevens uit Sluiters, 1943; N.N.V. afd. Amsterdam, 1944; Sluiters 1947; N.N.V. afdeling Amsterdam en N.J.N. district Amsterdam 1947; Hartog 1971; inventarisatie-verslagen verschenen in mededelingenblad V.W.G. Amsterdam, jaargang 3 (1965) t/m 13 (1975) en 16 (1978).

Wat valt er nu uit deze tabel af te lezen?

Ten eerste dat er over de periode 1951 tot en met 1962 geen gegevens bekend zijn. (deze zijn althans nergens gepubliceerd)

Per soort:

S.R.Z.: deze soort is een onregelmatige territoriumhouder in de Beverlanden.

B.R.Z.: de Bosrietzanger verschijnt in 1942 weer aan de "Noordkant, na het begin van de werkzaamheden aan het Boschplan". Dat de jonge aanplant een geschikt biotoop vormde voor de soort, blijkt uit de snelle toename in 1943 en 1944.

	42	43	44	45	46	47	48	50	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	77	80
SRZ	0	0	I	0	0	I	0	0	0	0	0-1	2	I	0	0	0	0	0	0	0	I ³	0-I
RZ	I ¹	2 ²	70	59	55	60	58	45	-	-	-	I7 ³	25	26	I9	-	6	6	4	7	8- ³ 10	8-10 ¹
BRZ	4	6	I8	I7- I8	I0	-	-	-	-	5	-	-	3	3	3	7	4	5	6	7	2 ³	4
KK	3 ²	I ²	50	57	46	29	I9	40	-	-	-	4 ³	5	5	2	-	5	3-4	7	9	I- ³ 2	22-27

1) niet aanwezig in de bosgedeelten ; aantallen in de ONM onbekend .

2) territoria gelegen buiten de ONM ; aantallen in de ONM onbekend .

3) alleen ONM s.s. geteld .

- = aantal territoria onbekend .

N.B. omdat alleen de ONM s.s. in 1966 geteld werden , zal het aantal Riet-
zangerterritoria stellig hoger liggen in dat jaar .

Hierna wordt het terrein langzaam door het ouder worden van de begroeiing minder aantrekkelijk en zakt het aantal weer. Helaas ontbreken de gegevens van 1947, 1948 en 1950. Dit zijn jaren waarin de hoeveelheid territoria stellig nog verder zal zijn achteruit gegaan omdat de vogels nu alleen op de Oeverlanden aangewezen waren. Dit gebied was in de jaren veertig echter nog weinig verruigd en zeer vochtig. Niet zo geschikt voor de Bosrietzanger dus.

Tegenwoordig is de soort vrij stabiel (met twee uitschieters van zeven territoria). Waarschijnlijk zal deze vogel weer toenemen als de successie in de Oeverlanden voortgaat en er zo meer struiken en jonge boompjes verschijnen.

R.Z.: de tabel laat een achteruitgang zien die mogelijk vanaf ongeveer 1949/1950 heeft plaatsgevonden. Een absoluut dieptepunt wordt uiteindelijk bereikt in het begin van de jaren zeventig.

Deze (geleidelijke?) terugval is mogelijk te verklaren door de verandering van de Oeverlanden van een zeer vochtig moerasgebied in een veel droger en opener rietland (Hartog 1971).

Het plotselinge dieptepunt, dat om en nabij 1970 optreedt, is mijns inziens beter te verklaren. Deze ontwikkeling trad namelijk eveneens op in andere delen van Noordwest Europa. De terugval, die zich ook bij soorten als Grasmus en Gekraagde Roodstaart (nog steeds niet teruggekeerd als broedvogel in het Amsterdamse Bos) liet registrenen, wordt toegeschreven aan de droogte-periode in de Sahelzone waar door er ongeveer 300.000 km² woestijn bij is gekomen. (Taapken 1976; Braaksma 1977). De overwinteringsgebieden van deze soort kan men vinden bij Moreau (1972).

In de rest van de jaren zeventig blijft de Rietzanger vrij constant maar het ziet er naar uit dat het peil van voor de terugval wel niet meer bereikt zal worden.

K.K.: de gegevens van de Kleine Karekiet leveren enkele raadsels op:

- er treedt een langzame achteruitgang op in de jaren veertig met in 1950 opeens weer een soort piek.
- de soort is in de jaren zestig tot op een bedenkelijk laag peil gezakt.
- de jaren zeventig zijn wisselvallig.
- 1980 is weer eens een topjaar.

Een verklaring voor de eerste drie punten valt niet te vinden temeer niet daar de soort volgens de broedvogelatlas (Teixeira, 1979) beslist geen hoge eisen stelt: "is in vrijwel alle verlandingsstadia met riet aan te treffen" en "het oppervlakte rietland dat nodig is voor vestiging kan zeer gering zijn, daar het voedsel voor het overgrote deel buiten het rietland in wilgenstruiken en dergelijke wordt gezocht".

Over de piek in 1980 valt nog te vermelden dat ook in de Oeverlanden van de Amstel-veense Poel het aantal territoria dit jaar aanmerkelijk hoger lag dan in voorgaande jaren. (mededeling Henk de Groot).

Mogelijk is een reden dat er jaarlijkse schommelingen optreden in het aantal Kleine Karekieten het van jaar tot jaar wisselend aanbod van oud riet in de aankomst-periode (het jonge riet is dan nog zeer laag). Dit voorjaar was er bijvoorbeeld meer riet blijven staan na het maaien dan in 1977, zodat de vogels bij aankomst meer potentiële zang- en nestelplaatsen vonden.

Overige rietzangerachtigen:

voor de volledigheid valt nog te vermelden dat de Grote Karekiet voor het laatst in 1969 territoria (twee) bezette in het Bos. Deze lagen ten zuiden van de Roeibaan. In de Oeverlanden is deze soort al langer niet meer als broedvogel aanwezig. Ook in 1969 voor het laatst, werden er territoriale Snorren waargenomen. Dit betrof twee exemplaren. Deze soorten worden de laatste jaren, ook op de doortrek, zelden meer waargenomen.

Tuinfluiters : 21-23 territoria.

De Tuinfluiter is, evenals de Rietzanger, een vogel die in internationaal verband ongeveer in 1970 door een achteruitgang is getroffen. Deze was echter minder opvallend en er is eigenlijk niet duidelijk geworden waarom dit gebeurde (Bracksma 1977).

In het Bos is hiervan niet veel te zeggen aangezien juist in die periode gegevens over Tuinfluiters bijna geheel ontbreken.

Zwartkop : 3 territoria.

De territoria waren als volgt verdeeld: Middelste Bos één, Laatste Bos één en Oeverpark één.

We kregen de indruk dat er dit jaar weinig Zwartkoppen waren. Als deze indrukken juist zouden zijn, hoeft dit niet op een blijvende achteruitgang te duiden aangezien deze soort, van jaar tot jaar, behoorlijke aantalsschommelingen kan vertonen (Teixeira 1979).

Tjiftjaf : 7-10 territoria.

Ook de Tjiftjaf nam, in Noordwest Europa in het begin van de jaren zeventig, in aantal af, hoewel het voornaamste overwinteringsgebied niet ten zuiden van de Sahara maar rond het Middellandse Zeegebied ligt, tussen de dertigste en veertigste breedtegraad (Schönfeld 1978). Hoewel er tot in Midden Afrika Tjiffen overwinteren (Moreau 1972) eist de woestijn dus een duidelijk lagere tol dan bij andere soorten.

In Nederland echter, lijkt het er eerder op dat er een lichte vooruitgang is opgetreden (Teixeira 1979).

Aan de Noordkant zijn de aantallen steeds vrij stabiel en schommelen ongeveer tussen de tien en vijftien territoria (N.B. dus voor de gehele Noordkant).

Dit jaar vonden we territoria in: het Middelste Bos 3, Laatste Bos 3 en Oeverpark 1; mogelijke territoria bevonden zich langs de IJsvogelsloot, in de omgeving van de Schuilhut en het Middelste Bos.

Fitis : 24-26 territoria.

Zoals uit het aantal territoria blijkt, is het door ons geïnventariseerde stuk aantrekkelijker voor Fitis dan voor Tjiftjafs. Eerstgenoemde is dan ook een vogel van jonger geboorte (bijvoorbeeld in verlandende oeverlanden). Een exacte biotoopvergelijking geeft Schönfeld (1978).

Er bevonden zich dertien tot veertien territoria in de Oeverlanden S.S. en vier in het oeverland ten noorden van het Meerpad; op het Oeverpark vonden we zeven tot acht territoria.

Grauwe Vliegenvanger : 1 territorium.

In het Laatste Bos, vlak bij Boerderij Meerzicht, zat dit territorium. Net buiten ons terrein, in het Koenenbos, konden we nog een territorium vaststellen.

Staartmees : 2 nestvondsten.

Het gevonden aantal Staartmezenbroedsels is een minimum. Zowel bij Meerzicht als in de bossage tussen het Middelste en Laatste Bos werd een nest aangetroffen.

Matkop : 4-5 territoria.

Het oostelijke Oeverland herbergde twee tot drie Matkoppen-territoria. Rond de Schuilhut en op het Oeverpark konden we er in totaal nog twee vaststellen.

- Pimpelmees : 9-10 territoria.
- Koolmees : 9-10 territoria.
- Boomkruiper : 5 territoria.
- Vlaamse Gaai : niet geteld.
- Ekster : 8 nestvondsten.
- Zwarte Kraai : 4 nestvondsten.
- Spreeuw : niet geteld.
- Huismus : niet geteld. (Meerzicht)
- Ringmus : niet geteld. (vooral in nestkasten)

Vink : 2 territoria.
In het Middelste- en in het Laatste Bos bevond zich een Vinken-territorium.

Groenling : 0-1 territorium.
Dit waarschijnlijke territorium zat in de bosjes rond de Schuilhut.

Putter : één broedgeval?
Na verschillende waarnemingen van, vooral, overvliegende Putters zagen we op 27 juni twee adulten met hun zeven juvenilen op distels fourageren.
Het is niet zeker of ze in ons gebied gebroed hebben.
Zeven jongen is een hoog aantal. Volgens Newton(1972) leggen Putters drie tot zes eieren. Mogelijk zijn de jongen afkomstig uit verschillende nesten.

Rietgâns : 11-15 territoria.
De zekere en waarschijnlijke territoria lagen allemaal in de Oeverlanden.

Voor overzichten van de op doortrek waargenomen vogels, verwijs ik naar de waarnemingsrubrieken in de achttiende jaargang van het Mededelingenblad van de Vogelwerkgroep Amsterdam.

Nawoord : Dit inventarisatie-verslag is vrij uitgebreid geworden omdat ik de vroeger altijd verschenen getallenreeksen onbevredigend vond.
Opmerkingen kritiek etcetera, zou ik graag ontvangen evenals bijvoorbeeld ideeën voor andere bewerkingen van de gegevens.

Ook wil ik hierbij mijn dank uitspreken aan Karel Straatman en Henk de Groot voor het bemiddelen bij mijn aanvraag van een Oeverlandvergunning.

Steven Schoevaart,
Kees Hazevoet,
Annie Arntzen.

N.B.

Als iemand nu, na het lezen van het verslag, zin heeft om een keer/of meerdere keren) mee te gaan, op een inventarisatie-ochtend, dan zou ik dat graag horen (tel.: 79 01 20) zodat dan een afspraak gemaakt kan worden.

Literatuur:

- Braaksma, S. 1977. Afrikagangers slechter af dan vogels die in Europa blijven. Het Vogeljaar 25: 7-12.
- Buker, J.B. 1980. Nachtegalen in het Amsterdamse Bos I. Mededelingenblad KNNV-VWG Amsterdam 19, nr.2 : 15-26.
- Drooge, J.H.V. van 1971. Aanvullingen op "de Vogelwereld van het Amsterdamse Bos" door drs. J.J. Frieswijk, gestencild verslag.
- Feindt, P. 1968. Vier Europese Rallenarte (grammofoonplaat). Selbstverlag P. Feindt, Hildesheim.
- Frieswijk, J.J. et.al. 1965. Balans 25 jaar Noordkant (Bosvogels). Mededelingenblad KNNV-VWG Amsterdam 3, nr. 2 : 5-11.
- Frieswijk, J.J. 1968. De Vogelwereld van het Amsterdamse Bos. Wetenschappelijke Mededeling nr.68 van de KNNV.
- Glutz von Blotzheim, V.N., Bauer, K.M. en Beznel, E. 1975 Handbuch der Vögel Mitteleuropas 6,; (1977)7. Akademische Verlagsgesellschaft, Frankfurt am Main.
- Glutz von Blotzheim, V.N. en Bauer, K.M. 1980. Handbuch der Vögel Mitteleuropas, 9. Akademische Verlagsgesellschaft, Wiesbaden.
- Hartog, A. 1971. Oeverlanden en Weilanden "Noordkant" Amsterdamse Bos. Bijlage bij : Mededelingenblad KNNV-VWG Amsterdam. 9, nr.3.
- Hartog A. 1975. Inventarisatie Noordkant 1974. Mededelingenblad KNNV-VWG Amsterdam 13, nr. 3 : 28-30.
- Koning, F en Zomerdijk, P. 1979. De Achteruitgang van de Zomertaling en de Jacht. de Lepelaar nr.60 : 52-55.
- Kraak, E. 1976. De Fuut (Podiceps c. cristatus) als Broedvogel in Groot-Amsterdam. Mededelingenblad KNNV-VWG Amsterdam 14, nr.4 : 6-8.
- Kraak, E. 1979. De Fuut (Podiceps c. cristatus) in en om Amsterdam 1978. Mededelingenblad KNNV-VWG Amsterdam 17, nr. 1 : 11-16.
- Kroon, G.H.J. 1976. De Aanwezigheid van Waterrallen als Broedvogel. Het Vogeljaar 24 : 187-192.
- Morcau, R.E. 1972. The Palearctic-African Bird Migration Systems. Academic Press London etc..
- Mulder, Th. 1972. De Grutto (Limosa limosa (L) in Nederland. Wetenschappelijk Mededelingenblad KNNV nr.90.

- Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging, afdeling Amsterdam 1944. Mededelingen van het Centraal Instituut voor Floristisch en Faunistisch Onderzoek in Groot-Amsterdam, nr. 6.
- Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging, afdeling Amsterdam en Nederlandsche Jeugdbond voor Natuurstudie, district Amsterdam 1947. Het Amsterdamsche Bos. Van Cultuursteppe tot Bospark. Brueghel Amsterdam
- Newton, J. 1972. Finches. Collins London.
- Sluifers, J.E. 1943. De Broedvogelbevolking van de Boschgedeelten van "Het Bosch" van Amsterdam in 1942. Ardea 32 : 139-162.
- Sluifers, J.E. 1947. De Broedvogelbevolking in de Boschgedeelten van het Amsterdamsche Bosch in 1943, 1944, 1945. Ardea 35 : 183-221.
- Schoevaart, R. en Wieringa, W. 1978. Inventarisatie Noordkant 1977. Mededelingenblad KNNV-VWG Amsterdam 16, nr. 2 : 4-6.
- Schönfeld, M. 1978. Der Weidenlaubsänger. A. Ziemsen Verlag, Wittenberg Lutherstadt.
- Toapken, J. 1976. Bestrijdingsmiddelen en Droogte: groot gevaar voor onze trekvogels in Afrika. Het Vogeljaar 24 : 268-271.
- Teixeira, R.M. 1979. Atlas van de Nederlandse Broedvogels. de Lange van Leer, Deventer.
- Tol, J. van. et.al. 1979. Een vergelijking van Methoden voor de Bepaling van het Aantal Broedparen van de Kuifeend (Aythya Fuligula). Limosa 52 : 12-21.
- Vogelwerkgroep Grote Rivieren, 1973. Handleiding voor het inventariseren van Broedvogels in Nederland. Wetenschappelijk Mededelingenblad KNNV nr. 96.
- Vogelwerkgroep Noordhollands Noorderkwartier (z.j.) De Meerkoet. Erla, Amsterdam.
- Wahlström, S 1969. De Hemlighetsfulla Sumphönsen. Fauna och Flora 63 : 226-241. (met grammofoonplaat).

INVENTARISATIE BEGRAAFPLAATS BUITENVELDERT - AMSTERDAM.

Bij de bespreking van de mogelijke voortzetting van de inventarisatie van het Vondelpark stelde Wouter van der Weijden o.a. voor in 1980 ook de Begraafplaats Buitenveldert te inventariseren.

De drie ondergetekenden hebben deze taak op zich genomen en hopen in 1981 dit onderzoek voort te zetten.

In de periode van 27 maart tot 14 juni 1980 zijn 7 integrale tellingen gedaan, daarenboven is de begraafplaats nog circa 20 maal, voornamelijk overdag en enkele malen 's-avonds, bezocht in de periode van begin maart tot half augustus 1980. De aangehaalde gegevens over 1963 zijn ontleend aan het indertijd in het Mededelingenblad gepubliceerde verslag van ons lid de heer A.N. Swart, die vanaf mei 1963 "weinig frequent" heeft waargenomen en verslag doet over 27 soorten, waarvan 13 broedvogels. Indertijd broedde er nog de ransuil, de spotvogel, de tuinfluiter en de vink.

Zoals in de inventarisatielijst vermeld, dit jaar de vink niet meer (in 1979 wel) en de tuinfluiter waarschijnlijk niet, maar wel aan de overkant van de gracht. In 1963 is niet gerapporteerd over de meerkoet, grote bonte specht, ekster, pimpelmees, gekraagde roodstaart, boomkruiper en roodborst, terwijl er onzekerheid was over het broeden van torenvalk, waterhoen, zwarte kraai en koolmees.